

Hovveje.

Bønderne i Mygind har haft den skæbne at høre ind under to herregårde. Først under Clausholm, og fra 1695 under Tustrup. Det var oberst Hans Friis, der oprettede Tustrup og tog bønderne i Mygind med sig hertil. De har derfor måttet gøre hovning begge steder.

Til Clausholm gik de naturligvis ad Clausholmvejen. Men da de nu skulle gøre hovararbejde på Tustrup, måtte de dreje af fra Clausholmvejen og fortsætte tværs over engene. Resterne af denne vej ses endnu tydeligt. Gennem engene kørte de langs sogneskellet mellem Mygind enge ud til åen, hvor de kom over på den anden side ad Gammelbro, som var en vadebro, og herfra kom man så til Tustrup.

Ved åens regulering 1915-16 blev broen gravet op, men man kan stadig se vejen i engene på begge sider af åløbet.

Denne vej til Tustrup må ikke have været tilfredsstillende. Den blev flyttet, så den kom til at gå udgå fra Clausholm vejen i den vestlige ende af byen, hvorfra den løb mod nord ned ad Alling Bæk ud over engene og ned til Alling Å. Her blev der bygget en ny bro, som ganske naturligt fik navnet Nybro. På den måde blev vejen forkortet betydeligt for hoveribønderne i Mygind. Nybro ligger ca. 1 km. øst for den gamle bro.

Over Nybro er der kun 1200 m. til Tustrup, mens den gamle vej var på mindst 3 km., og så var der endda to vadebroer at komme over. Nu kunne man komme tørskoet over åen, og dette, at Nybro var bygget over åen i stedet for gennem åen, medførte, at færdslen er søgt denne vej i stedet for over Sjelbro, et par km. længere mod øst, hvor landevejen, Randers-Ebeltoft førte over. Sjelbro var også en vadebro.

Når der i begyndelsen af det 18. århundrede oprettedes en privilegeret kro i Mygind, må det antages, at denne er opstået på grund af de vejfarendes trang til at få noget at spise og til at få tørsten slukket. De har sikkert savnet kroen ved Sjelbro, og så har da Jens Danielsen med tilnavnet kromand set sin fordel ved at åbne sit hus for de tørstige vejfarende.

Søren Kromand var født i Mygind 1712 som søn af Søren Jensen og Kirsten Ibsdatter. Det må have været ubehageligt for den privilegerede kromand i Sjelbro at se færdsel og forretning flyttet til Mygind, og hvorfor han ikke ad rettens vej kunne komme kromanden i Mygind til livs, melder historien intet om. Imidlertid tog han selv retten i sin hånd, idet han ved nattetide en gang 1811 tog et knippe halm på ryggen og vandrede den 2 km. lange vej over til Nybro og brændte broen af.

Broen blev ikke bygget op igen, kun som gangbro, og kromanden havde opnået, hvad han ville; der har ikke været kro i Mygind siden da. Egepælene til den brændte bro stod tilbage i vandskorpen indtil 1915, da åen blev reguleret, og en ny færdselsbro blev bygget. Den blev dog allerede ved Amtsvejsvæsnets foranstaltning erstattet med en moderne betonbro, ca 50 m. vest for den gamle bro, og vejen er nu hovedfærdselsåren til Randers.

Marker og enge.

Markerne i Mygind ligger hovedsagelig nord og øst for byen. De er for størstedelen lermuldede og kalkholdige og strækker sig ud i en jævn flade, så langt øjet rækker. Mod syd og vest er der kun et smalt bælte af jord mellem byen og engene ved åen. Til gengæld er det mod syd, man finder den smukkeste udsigt. Her skråner terrænet støt ned mod Rosenholm Å for atter at hæve sig på den modsatte side. Når åen står små grupper af store bøge, og i det fjerne hæver Schildensejess kuplede herregårdsmarker sig, mens skoven mod sydvest og vest danner en smuk ramme.